

ΦΡΟΥ-ΦΡΟΥ

Μετά την καταγγελίαν του κ. Ζυγομαλά ότι η κυβέρνησις ἐχαρίσθη καὶ διένειμε ποσότητα δεκαρῶν εἰς φίλους κομματάρχας τῆς, ἡ κυβέρνησις δὲν θὰ ὀνομάζεται δεκαθεῖσα, ἀλλὰ δεκαρισθεῖσα.

Πῶς γίνεται ὁ εὐφυὲς ἡλίθιος :

Φλογαῦτης. Ἐκ δὲ τῶν ἐπιστημοτέρων οἰκονομολόγων, ὁ Κλεμάν...

Καλλιγᾶς. Κλεμανσῶ ἴσως.

Φλογαῦτης. Ἀμβρόσιος Κλεμάν, ὅστις κατεχώρισε κλπ.

Πῶς γίνεται ὁ εὐφυὲς προπέτης, βλάξ καὶ ἀμαθὴς συνάμα, διότι ὁ Κλεμάν εἶναι γνωστὸς καὶ εἰς τοὺς φιλοδιφίσαντας μόνον τὸ Journal des Economistes.

Μᾶς διαβιβάζουν ἓνα νόστιμο ἐκ Παρισίων.

Πρὸ ὀλίγον ἐβδομάδων εὐρίσκετο ταύτοχρόνως ἐκεῖ ὁ βουλευτὴς Ζηνόπουλος καὶ ὁ Ἐμπορορράπτης Λαμπίνης. Ἀμφότεροι ἐπεσκέφθησαν τὸν κ. Γαμβέταν. Ὁ κ. Ζηνόπουλος εἶχεν ἀρχαίας σχέσεις, ὅτε εἶχεν ἀποσταλῆ εἰς Παρισίους διὰ νὰ ἐνεργήσῃ διὰ τῆς γραφίδος του πρὸς λύσιν τοῦ ζητήματος. Ὁ κ. Λαμπίνης εἶχεν ἀρχαιότερας, ὅτε μετέβη εἰς τὴν γαλλικὴν πρωτεύουσιν διὰ νὰ φέρῃ πανταλόνια Γαμβέττα.

Ἀμφότεροι ἔλαβον συνέντευξιν μετὰ τοῦ μεγάλου Γάλλου.

Τὴν ἐπαύριον εἶχε μεταβῆ ἄλλος Ἕλλην παρὰ τῷ Γαμβέττᾳ καὶ τὸν ἠρώτησε ἀνεῖδε τὸν κ. Ζηνόπουλον.

Ὁ Γαμβέττας ἀντηρώτησε.

Μὲ εἶδον δύο Ἕλληνες, ἀλλὰ δὲν ξέρω ποῖος ἦτο ὁ

Ζηνόπουλος, ἐκεῖνος ὁ παχὺς ἢ ὁ ἄλλος τοῦ μιλᾷ πολλὰ καὶ κάμνει χειρονομίας.

Ὁ μῦθος δ'ηλοῖ :

!!!!!!

Τὰ συγχαρητήρια τηλεγραφήματα ἐξακολουθοῦν πρὸς τὴν κυβέρνησιν διὰ τοὺς νέους φόρους.

Τοιούτων πιστοποιητικῶν ἔχουν ἀπόλυτον ἀνάγκην μόνον οἱ ὑπρέται, αἱ πόρνοι καὶ οἱ πρωθυπουργοὶ ἐν Ἑλλάδι.

Καὶ ὁ δήμαρχος Φαρσάλων Ταξὶμ ἐφένδης συνεχάρη τὸν Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως. Τί τάξιμο ἀρὰ γε νὰ τοῦκαμε ;

Ὁ Βασιλεὺς ἤρχισε νὰ ἐργάζεται διὰ τὴν δημοτικότητα.

Μετά τὴν ὀργὴν κατὰ τῶν κυρίων ἀξιωματικῶν οἵτινες μεταχειρίζονται τοὺς στρατιώτας διὰ μανιάτας ἀχθοφόρους, ἔπρεπε νὰ λάβῃ καὶ τὸ ναυτικὸν τὸ μέρος του.

Ἐπανήρχετο προχθὲς τὴν 1αν μετὰ τὰ μεσάνυκτα ἐκ τοῦ χοροῦ ὃν εἶχε δώσει εἰς τὸ πλοῖον του ὁ ναύαρχος Τσιμπασώφ ἢ Τσιμπουσώφ, (διότι ἐπρόκειτο διὰ τσιμποῦσι), ὁ δὲ λιμενάρχης κ. Καρακατσάνης διὰ νὰ τὸν εὐχαρίστησῃ παρέταξε δύο σειρὰς ναυτῶν κρατούντων φανάρια, ἐν μέσῳ τῶν ὁποίων νὰ διέλθῃ ὁ Βασιλεὺς ἀποβιβαζόμενος.

Ἀμὰ τοὺς εἶδεν ὁ Βασιλεὺς ὠργίσθη τόσον, ὥστε ἐνώπιον τῶν ναυτῶν καὶ ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν κ. λιμενάρχην εἶπε τοὺς ἀξιωματημένους αὐτοὺς λόγους :

— Τί **κωμωδίας** εἶναι αὐταῖς ποῦ μοῦ κάνεις ; Φανάρια θέλω ἐγώ ;

Οὔτε ἡμεῖς θὰ ἐλέγομεν περισσότερα ἀπὸ αὐτὰ διὰ τοιαύτας γελοίας κολακείας.

Τὸν ἰδιόρρυθμον καὶ ἰδιόγλωσσον καὶ ἰδιόνοον Βουλευτὴν Τροϊζηνίας ἐγνωρίζομεν ὡς ἄνθρωπον εὐφυῆ.

τὴν λοιπὸν τὸν ἐνεπιστεύειν, εἰς μάτην τῷ ὀμίλῃσῃ τόσον μυστηριωδῶς, πρὸς ἀστεῖσμον τῷ ἔδωκα τὴν ναρκωτικὴν ἐκείνην κόκκιν, διὰ νὰ μεθύσῃ τοὺς ναύτας. Τὴν κόκκιν ἐκείνην τὴν τόσον ἐντέχνως κατασκευαζομένην ἐξ ὀπίου καὶ ἄλλων ὑλῶν τὴν ὁποίαν ὀλίγοι πρὸ ἐμοῦ ἐγνωρίζον. Βεβαίως ὅστις τὸ μάθη, θὰ μὲ νομίσῃ τρελλὸν ἢ γελοῖον. Βεβαίως ὁ Μαῦρος θὰ μὲ περιφρονήσῃ. Νὰ μὲ περιφρονήσῃ εἰς Μαῦρος ! Δὲν εἶναι προτιμότερα ἢ ἀγχόνῃ ; Ἀγχόνῃ εἰς ὅλους τοὺς Βενετούς, ἀγχόνῃ εἰς ὅλους τοὺς εὐπατρίδας, ἂν ἀκουσθῇ ὅτι εὐπατρίδης καὶ Βενετὸς ἀπεφάσισε καὶ μετεμελήθη καὶ ὅτι εἰς Μαῦρος τὸν περιεφρόνησε. Δὲν εἶναι καιρὸς σκέψεως. Ἐμπρός, ἔμπρός ! Δὲν πρέπει νὰ λάβω καιρὸν νὰ μετανοήσω !

Καὶ ἐκρότησεν ἀνυπομῶνως τὰς χεῖρας.

— Μαῦρε ! Μαῦρε !

Ὁ Μιρχάν ἐνεφανίσθη.

— Λάβε τὸν ἄνθρωπον τοῦτον, κατεβίβασέ τον εἰς τὴν λέμβον καὶ φέρε τον εἰς τὴν ξηράν. Ἐγὼ θὰ φροντίσω διὰ τὴν κυρίαν.

Ὁ Μαῦρος ὑπήκουσε κατὰ γράμμα. Ἦρε τὸν Μούχραν μὲ τοὺς εὐρώστους αὐτοῦ βραχιόνας, τὸν ἔφερεν ὡς βρέφος μέγχι τῆς λέμβου καὶ ἤλασε πρὸς τὴν παραλίαν.

Ὁ δὲ Σανούτος ἔλαβε τὴν Αὐγούσταν, κοιμωμένην, μὲ φόβον τινὰ καὶ μὲ τρεμούσας χεῖρας, καὶ τὴν κατέκλινεν ἐπὶ τῆς κλίνης, ἣν εἶχε στρώσει ὁ Μαῦρος, κλίνης ἐφ' ἧς ἄλλοτε

ἐπὶ πολλὰς νύκτας ἐκοιμήθη ὁ ἀτυχὴς Μούχρας, ὅτε ἐξετέλει ἐκδρομὰς ἐπὶ τοῦ πλοίου τούτου.

Καὶ ὡς ἀντίδοτον κατὰ τοῦ ἠθικοῦ καμάτου, ὅφ' οὗ εἶχε καταληφθῇ, μεταχειριζόμενος ὁ Βενετὸς τὸν φυσικὸν κόπον, μετέβη εἰς τὴν πύρραν καὶ μὲ νευρικὴν δραστηριότητα καὶ δύναμιν τριῶν ἀνδρῶν ἤρχισεν νὰ ἀνελκύῃ τὴν ἄγκυραν, τὴν μόνην ἐφ' ἧς ὄρμα ἡ γαλέρα. Οὔτε ἠθέλησε νὰ προσκαλέσῃ εἰς συνεργασίαν τοὺς δύο πρῶην συναίχμαλῶτάς του, οἵτινες μόνον ἐκοιμῶντο φυσικὸν ὕπνον, χωρὶς νὰ ἔχωσι ποτισθῇ ναρκωτικόν.

Ὁ Μαῦρος ἐπανῆλθε.

— Τὸν κατέκλινε εἰς τὴν ἄμμον, κύριε, εἶπε πρὸς τὸν Σανούτον.

— Καὶ εἶναι ἀσφαλὴς, Μαῦρε ;

— Δὲν φοβεῖται τίποτε, κύριε.

— Πρόσεχε· ἡ κεφαλὴ σου κινδυνεύει, Μαῦρε· δὲν θέλω νὰ πάθῃ κακόν.

— Σᾶς ἐγγυῶμαι ὅτι θὰ ἐξυπνήσῃ τὸ πρῶτ' ἐλαφρὸς ὡς στρουθίον.

— Καλὰ !

— Ἀλλ' ἀπὸ τῆς σήμερον εἰσθε ὀφειλέτης μου, κύριε, εἵπεν ὁ Μαῦρος.

Ὁ Σανούτος ἐστέναξε καὶ δὲν ἀπεκρίθη.

Ἦσαν τὴν ἄγκυραν ἐξύπνισαν τοὺς δύο ναύτας, ἀνεπέτασαν τὰ ἱστία καὶ ἡ γαλέρα ἀνήχθη εἰς τὸ πέλαγος.

Ἄλλ' ἢ πρότασις τοῦ περὶ συστάσεως Τριακονταμελοῦς Ἐπιτροπῆς πρὸς ἐξεύρεσιν μέσων καταστάσεως τῶν βουλευτικῶν βουλευτικῶν μᾶς ἀπῆλπισεν.

Νὰ ζητῇ συνεργασίαν τριάκοντα κεφαλῶν πρὸς ἐξεύρεσιν τῶν μέσων αὐτῶν, ἐνῷ ἔρκει ἐν μόνον κλάσμα κεφαλῆς πρὸς τοῦτο!

Ἴδου τί θὰ ἐπρότεινε τὸ κλάσμα αὐτό:

— Καταλύσατε τὴν Βουλὴν!

Ἦθελαν νὰ βελτιωθῇ ἡ θέσις τῶν ἐν Γουδῇ ἀποστελλομένων εὐλογιῶντων καὶ ὅμως τοὺς ἔχουν παραδώσει εἰς χεῖρας τοῦ ἱατροῦ Σισύφου! Τί νὰ πρωτοκἀμῃ ὁ ταλαίπωρος αὐτός! Τὸν λίθον του νὰ κυλῇ ἢ τοὺς ἀσθενεῖς νὰ περιποιῇται;

ΤΟ ΠΟΙΟΝ ΕΝΟΣ ΣΧΟΛΑΡΧΟΥ

Ἐν Ἀγρινίῳ, 4 Νοεμβρίου 1882.

Φίλε Συντάκτα,

Ἀκούσατε τί εἶναι δυνατόν νὰ διαπράξῃ εἰς σχολάρχης καὶ εἰς ταχυδρομικὸς ὑπάλληλος ἐν Ἀγρινίῳ.

Ἐπειδὴ ὁ ἀξιοτίμος σχολάρχης κ. Δ. Δημητριάδης λέγεται ὅτι εἶναι ὄργανον ἐνὸς Ἀγρινιώτου, τοῦ ὁποίου, καθὼς μὴ γινώσκοντος γράμματα, συντάττει καὶ γράφει ἐπιστολάς καὶ ἄλλας ὑποθέσεις ἐντὸς τοῦ ἑλληνικοῦ σχολείου, τοῦτο ἐσκανδαλίσσε φαινεται τινὰς τῶν γονέων καὶ κάποιοι ἔγραψαν εἰς τὸ **Μὴ Χάνεσαι** κατ' αὐτοῦ ὀλίγας λέξεις πρὸς διόρθωσίν του. Αἱ λέξεις ἐκεῖναι τοῦ **Μὴ Χάνεσαι** κατεθορύβησαν τὸν ἀγαθὸν σχολάρχην, ὅστις μαθὼν ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ μόνος συνδρομητὴς τοῦ **Μὴ Χάνεσαι**, συνεπέραναν ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ γράψας. Τί δ' ἐφαντάσθη ἐν τῇ σοφίᾳ του; ἀπλοῦστατα, νὰ μοῦ κλέπτῃ ὅλας τὰς ἐπιστολάς ὅσας ῥίπτω εἰς τὸ ἐνταῦθα ταχυδρομεῖον διὰ τὰς Ἀθῆνας, καὶ κυρίως πρὸς ὑμᾶς. Ἐζήτησε διὰ τὴν ἐπιχείρησιν αὐτὴν καὶ συνεργὸν καὶ ἐξελέξατο τοιοῦτον τὸν γραμματοδιανομέα Εὐστράτιον Τζαμίχαν, ἄλλοτε μαθητὴν του, ὃν καὶ προσκαλεσάμενος χθὲς κατὰ τὴν 10ην π. μ. ὥραν διὰ τινος Γεωργίου Δαγκλῆ μαθητοῦ του, εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Σχολεῖον, ἐν καιρῷ παραδόσεως, εἰσῆγαγεν αὐτὸν ἐντὸς τοῦ σχολαρχείου καὶ τῷ εἶπεν, ὅτι οἶανδ' ἵποτε ἐπιστολὴν φέρει εἰς τὸ ταχυδρομεῖον ὁ Παπα-Σέρβος νὰ τὴν κλέψῃ καὶ νὰ τὴν δώσῃ πρὸς αὐτόν.

Δυστυχῶς συνέπεσε, κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν, νὰ ρίψω ἐγὼ εἰς γραμματοκιβώτιον πρὸς ὑμᾶς ἐπιστολὴν μου ἀφορῶσαν ὑπόθεσίν μου ἐν Ἀθῆναις. Ἐξελθόντες οἱ δύο συνεταῖροι, ὡς σὰς προεῖπον, τοῦ Ἑλληνικοῦ Σχολείου μετέβησαν ἀμέσως εἰς κρησφύγετον μέρος τοῦ Ταχυδρομεῖου καὶ ἀφῆρσαν τὴν ἐπιστολὴν μου, τὴν ἀπεσφράγισαν καὶ ἔγιναν κοινωνοὶ τῶν ἀπορρήτων μου.

Τὸ γεῦμα, σχολάσας ἐκ τοῦ Σχολείου μου μετέβην εἰς τὴν οἰκίαν μου, ὅπου ἦλθεν ἐσπευσμένως νέος τις καὶ μοῦ εἶπεν: «Διδάσκαλε, ἂν ἔχῃς γράμμα εἰς τὸ Ταχυδρομεῖον σήμερον, τρέξε νὰ τὸ πάρῃς πίσω, διότι ὁ Ζαμίχας θὰ σοῦ τὸ κλέψῃ νὰ τὸ δώσῃ τοῦ Σχολάρχου.» Τὸν ἠρώτησα ἐκπλητος: «Καὶ ποῦ σὺ ξέρεις τὸ ὅτι θὰ μοῦ κλέψουν τὴν ἐπιστολὴν μου;» Καὶ μοῖ ἐπανάλαβε λεπτομερῶς ὅσα σὰς εἶπον ὅτι ἀντηλλάγησαν ἐν τῷ Σχολαρχεῖῳ μετὰ τοῦ Σχολάρχου καὶ τοῦ Ζαμίχα.

Ἀκούσας ταῦτα ἔδραμόν εἰς τὸ Ταχυδρομεῖον ὅπερ

τυχαίως εὑρον ἀνοικτὸν καὶ εἶπα τῷ γραμματοδιανομῇ, διότι ὁ ἐπιστάτης ἀπουσίαζε, νὰ μοῦ δείξῃ τὴν πρὸς ὑμᾶς ἐπιστολὴν μου· μοῖ ἀπήντησεν ὅτι, τοιαύτη ἐπιστολὴ δὲν ὑπάρχει. Τῷ εἶπον ὅτι τὴν ἔθεσα ὁ ἴδιος εἰς τὸ κιβώτιον ἐνώπιον τεσσάρων μαρτύρων, ἀλλ' ἐπέμενε νὰ λέγῃ ὅτι δὲν ὑπῆρχεν εἰς τὸ κιβώτιον. Ὅτε ὀργισθεὶς, τῷ ἐξέθεσα τὴν συνωμοσίαν μετὰ τοῦ Σχολάρχου καὶ ὅτι τὴν ἔχει αὐτὸς καὶ ἐπέμεινα νὰ τὴν παρουσιάσῃ. Τότε ἀκούσας ὅτι ἐγὼ ἐγνώριζον τὸ μυστικόν, ἔμεινε κεχηνῶς καὶ ὑποτραυλίζων μοῖ εἶπεν: «Ἀληθινὰ μ' εἶπεν ὁ Σχολάρχης νὰ τοῦ τὴν δώσω, ἀλλὰ δὲν τὴν ἤρξα εἰς τὸ κιβώτιον καὶ δὲν τὴν πῆρα.

Ἵστερον ἀπὸ τὴν ἐμολογίαν αὐτῶν ἐπέμεινα περισσότερον νὰ εὐρεθῇ ἡ ἐπιστολή μου. Ἐνόμισα ὅτι τὸ ἐγκλημα ἔπρεπε καὶ ν' ἀποκαλυφθῇ καὶ νὰ τιμωρηθῇ. Ἐτρεξα πρὸς τὸν Ἐπαρχον, τὸν Δήμαρχον, τὴν ἀστυνομίαν, πρὸς φίλους μου, καὶ ἀφοῦ ἔγινε φοβερός πάταγος καὶ ὁ Σχολάρχης εἶδεν ὅτι ἀπεκαλύφθη ἡ συνωμοσία του καὶ ἤρχισε νὰ φοβῇται τὴν κατ' αὐτοῦ ἀπειλούμενην καταγγελίαν, τῇ ἐνεργείᾳ δὲ καὶ τοῦ ἐντιμοτάτου καὶ δραστηρίου Ἐπαρχου μας κ. Ἀντωνίου Πετμεζᾶ, μόλις σήμερον τὴν πρωίαν ἐρρίψεν εἰς τὴν ἀγορὰν τὴν ἐπιστολὴν μου, ἄνευ φακέλλου, ἀπαράλλακτα ὅπως σὰς τὴν ἐσωκλείω, ἣν εὐρὼν κρεοπώλης τις Κίτσης Πανταζόπουλος τὴν ἔδωκε πρὸς τὸν ἐπιστάτην καὶ οὗτος πρὸς ἐμέ.

Θὰ εἰκάζητε καὶ σεῖς ἴσως ὅτι ἡ ἐπιστολή μου δὲν ἐρρίφθη εἰς τὴν ἀγορὰν, ἀλλ' ἐδόθη εἰς χεῖρας τοῦ ἀγνώστου κρεοπώλου εἰς ὃν τῷ ἐπεβλήθη νὰ εἴπῃ ὅτι τὴν εὔρε, διότι ἂν ἐρρίπτετο ἐν τῇ ἀγορᾷ ἄνευ φακέλλου θὰ κατεπατάτο εἰς τὴν λάσπην καὶ θὰ ἐλερώνετο· πλὴν τούτου καὶ ὁ ἀγράμματος κρεοπώλης δὲν θὰ ἤξευρεν ὅτι ἀπωλέσθη ἐκ τοῦ Ταχυδρομεῖου, ἐν ἀμέσως τὴν δώσῃ πρὸς τὸν ἐπιστάτην ἐκ τοῦ ὁποίου νὰ τὴν λάβω ἀμέσως.

Ἐκ τῶν ὀλίγων τούτων δύνασθε νὰ ἐννοήσητε τὸ ποῖον τοῦ Σχολάρχου μας καὶ ἂν εἶχε δίκαιον ὁ περὶ αὐτοῦ γράψας εἰς τὸ **Μὴ Χάνεσαι** ὅτι, ἔγραψεν.

Θ. Ι. Σέρβος, ἱερεὺς.

Εἰς τὸ Κρυσταλλινὸν Κοῦρεῖον

ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ

(Ὁδὸς Αἰόλου)

κατηρτίσθη ἡ πολυτιμότερα συλλογὴ ὅλων τῶν μυρωδικῶν καὶ ἀρωμάτων ἐκ τῶν περιφημοτέρων ἐργοστασίων, καὶ ἰδία τοῦ διασήμεου **Ἀτκινσων**, προμηθευτοῦ τῆς ἀνάσσης τῆς Μεγάλης Βρετανίας.

Αἱ Κυρίαί

θὰ εὕρητε ἐκεῖ ὅ,τι ζητεῖτε εἰς τὰς καλλιτέρας πάντοτε ποιότητας καὶ μὲ τιμὰς συγκραταβατικάς **ὠρισμένας (PRIX-FIXE)**, μοναδικὸν παράδειγμα εἰς ὅλας τὰς Ἀθῆνας.

K. B. ΓΚΙΝΟΥ

ΠΥΡΙΤΟΔΟΠΩΛΕΙΟΝ ΜΕΓΑ

Πορτὲς LONDON

ΚΕΡΚΥΡΑ (Πόρτα-ρεάλε)